Chrystusa Króla Wszechświata.

W środę /16 XI/ zebranie Akcji Katolickiej, które rozpoczynamy Mszą Św. o godz. 18.00, a następnie spotkanie w salce za chórem.

W środę także odpust ku czci Matki Bożej Miłosierdzia /Ostrobramskiej/ w parafii Św. Jana Kantego na Widoku. Suma odpustowa o godz. 17.00.

Spotkanie rodziców młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania w piątek po wieczornej Mszy Św.

Bóg zapłać za prace porządkowe wokół kościoła p. Ryszardowi Gawlikowi, p. Tadeuszowi Łuszczkowi, p. Kościelnemu i lektorowi Maksowi Prącikowi.

Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rejonowi ul. Wierzyńskiego i Myczkowskiego, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon Centrum i ul. Darowskiego.

Intencje Mszalne: 14 - 20 listopada 2011 r.

Poniedziałek 14 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Ryszard Kowalik
	18.00	+ Teresa Niedbała, Jan Klimek
Wtorek 15 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Weronika i Julian Kordas /od córki Ewy z Rodziną/
	18.00	Dziękczynna w 15 rocz. urodzin Karoliny z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy
Środa 16 listopada 2011 r.	**7.00**	Dziękczynna w 88 rocz. urodzin Karoliny z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy na dalsze lata
	18.00	W intencji Ks. Asystenta, Członków i Kandydatów Akcji Katolickiej naszej parafii z okazji święta patronalnego
Czwartek 17 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Tadeusz Dykiel
	18.00	+ Katarzyna i Piotr Glanowscy z Rodzicami
Piątek 18 listopada 2011 r.	**7.00**	+ Stefan Ptak, Mieczysław syn, Julian Niewiadomski
	18.00	Za Zmarłych Pracowników Instytutu Inżynierii Rolniczej / + Tadeusz Kloc, Jan Kosek, Mieczysław Braniecki, Zdzisław Sobczyk/ od kolegów z pracy
Sobota 19 listopada 2011 r.	**7.00**	Dziękczynna w 10 rocz. urodzin Antosia z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy
	18.00	+ Ryszard Kowalik /od Rodziny/
XXXIV Niedziela Zwykła	**7.30**	+ Józef, Maria i zmarłe Dzieci
	9.00	+ Józef Zieliński w 3 rocz. śmierci, Anna żona
Uroczystość Chrystusa Króla	**10.30**	Dziękczynna w 5 rocz. ślubu Edyty i Mariusza z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy
	12.00	O opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla Członków Chóru *Schola Cantorum Mydlnicensis* i o wieczne zbawienie dla zmarłych Chórzystów
20 listopada 2011 r.	**18.00**	O zdrowie i błogosławieństwo Boże przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla Katarzyny

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53,
e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.,
Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00, ***Msze Św. w dni powszednie:*** 7.00, 18.00
Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.
Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 37 (215) * 13.11.2011 r.

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

CZYTANIE PIERWSZE z Księgi Przysłów

Niewiastę dzielną któż znajdzie? Jej wartość przewyższa perły. Serce małżonka jej ufa, na zyskach mu nie zbywa; nie czyni mu źle, ale dobrze przez wszystkie dni jego życia. O len się stara i wełnę, pracuje starannie rękami. Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono. Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce. Kłamliwy wdzięk i marne jest piękno: chwalić należy niewiastę, co boi się Pana. Z owocu jej rąk jej dajcie, niech w bramie chwalą jej czyny. Prz 31,10–13.19–20.30–31

CZYTANIE DRUGIE z 1 Listu Św. Pawła do Tesaloniczan

Nie potrzeba wam, bracia, pisać o czasach i chwilach. Sami bowiem dokładnie wiecie, że dzień Pański przyjdzie jak złodziej w nocy. Kiedy bowiem będą mówić: „Pokój i bezpieczeństwo”, tak niespodziana przyjdzie na nich zagłada, jak bóle na brzemienną, i nie ujdą. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemnościach, aby ów dzień miał was zaskoczyć jak złodziej. Wszyscy wy bowiem jesteście synami światłości i synami dnia. Nie jesteście synami nocy ani ciemności. Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi.
1 Tes 5,1–6

EWANGELIA wg Św. Mateusza

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść: „Pewien człowiek, mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzy-mał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozli-czać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przy-niósł drugie pięć i rzekł: »Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem«. Rzekł mu pan: »Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana«. Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: »Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem«. Rzekł mu pan: »Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię; wejdź do radości twego pana«. Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: »Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. Bojąc się więc, po-szedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność«. Odrzekł mu pan jego: »Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie roz-sypał. Powinieneś więc był oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dzie-sięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz w ciemno-ści; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów«”. Mt 25,14-30

Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem, i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone. Jk 5,14-15

Sakrament namaszczenia chorych nieostatni sakrament

Od wieków średnich dominuje w religijności człowieka przekonanie, że namaszczenie chorych jest ostatnim namaszczeniem. Określenie to zaakceptował Sobór Trydencki i nawet pierwszy Kodeks Prawa Kanonicznego z 1917 roku. Dopiero Sobór Watykański II za właściwszą uznał nazwę namaszczenie chorych wskazując na przekonanie pierwszego pokolenia chrześcijan, wyrażone w Liście św. Jakuba. Tak więc nie jest to sakrament przeznaczony wyłącznie dla tych, którzy przeżywają ostatnie chwile życia i są faktycznie w stanie agonii, ale *odpowiednią porą na przyjęcie tej uzdrawiającej łaski jest czas, kiedy wiernym zaczyna grozić niebezpieczeństwo śmierci z powodu choroby lub starości* (KL 73; kan. 1001).

Istotne elementy namaszczenia chorych

Opisowo przedstawia je prawodawca w następujących słowach: *Namaszczenie chorych, przez które Kościół wiernych niebezpiecznie chorych powierza Chrystusowi cierpiącemu i uwielbionemu, aby ich podtrzymał i zbawił, udziela się przez namaszczenie ich olejem i wypowiedzenie słów przepisanych w księgach liturgicznych* (kan. 998). Kościół w tym sakramentalnym powierzeniu chorego ukazuje zbawcze działanie samego Chrystusa, które ma osobę chorą podtrzymać mocą łaski Boga w samym cierpieniu, niecierpliwości, lęku, a nade wszystko w słabości fizycznej i duchowej, jak również w przeżywanych wątpliwościach i osłabieniu wiary. W sposób jasny wyrażają istotny sens takiego działania słowa wypowiadane przez kapłana podczas namaszczenia czoła i rąk chorego: *Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomoże ciebie łaską Ducha Świętego. – Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie* (SCh 174). [...]

Posługa kapłana – szafarza namaszczenia

Sakramentu namaszczenia chorych ważnie udziela każdy kapłan i tylko kapłan (kan. 1003 § 1).[...] Posługa kapłana wobec osób chorych nie może ograniczyć się tylko do namaszczenia świętym olejem i wypowiedzenia przepisanych modlitw Kościoła. Kapłan powinien zatroszczyć się o należytą dyspozycję wewnętrzną chorego do owocnego przyjęcia tego sakramentu i obudzenia osobistej intencji przyjęcia daru sakramentu namaszczenia. Stąd podprowadza chorego do skutecznego oczyszczenia serca i sumienia w sakramencie spowiedzi, może udzielić choremu odpustu zupełnego na godzinę śmierci, następnie odnawia z nim przyrzeczenia chrztu i wiary oraz udziela namaszczenia i Komunii Świętej – Wiatyku. Natomiast jeśli chory jest w ciężkim stanie agonalnym i nie może przyjąć Komunii św. to można Ją podać komuś z rodziny, by ofiarował Ją za bliskiego doświadczonego ciężkim cierpieniem.

Kto może przyjąć namaszczenie chorych

Kodeks jasno określił, że namaszczenia chorych można udzielić wiernemu, który po osiągnięciu używania rozumu aktualnie zaczyna znajdować się lub znajduje w niebezpieczeństwie śmierci na skutek choroby lub starości (kan. 1004 § 1). Z tekstu normy jasno wynika, że z udzielenie i przyjęcie tego sakramentu nie należy odkładać na ostatnie chwile życia ziemskiego. Dlatego kto został dotknięty, nawet nagle poważną i niebezpieczną chorobą oraz znalazł się w niebezpieczeństwie zagrożenia życia lub w okresie starości powinien skorzystać z łaski tego sakramentu i jemu towarzyszących, a mianowicie z pokuty i Eucharystii oraz specjalnego daru, jakim jest odpust zupełny na godzinę śmierci. Kiedy chory jest odpowiednio dysponowany to powinien również skorzystać z łaski darowania kar doczesnych, które po śmierci miałby do odpokutowania w czyśćcu.

Namaszczenie chorych mogą przyjąć osoby wierzące przed planowaną operacją chirurgiczną, jeśli jej przyczyną jest niebezpieczna choroba, a nie na przykład dokonanie plastycznej korekty nosa. Osoby starsze, które odczuwają osłabienie sił życia nie powinny zaniedbywać przyjęcia tego sakramentu. Można go również udzielić dzieciom niebezpiecznie chorym, jeśli osiągnęły używanie rozumu i chcą przyjąć umocnienie od Pana Jezusa. Tym, którzy są nieprzytomni czy w agonii można udzielić tego sakramentu, jeśli szafarz kieruje się prawdopodobieństwem, że jako wierzący prosiliby o udzielenie tego sakramentu, gdyby byli przytomni. Natomiast jeśli kapłan ma wątpliwość czy osoba jest dysponowana do przyjęcia tego sakramentu to można udzielić go warunkowo (kan.1005). Nie wolno udzielać tego sakramentu osobom, co do których jest pewność, że już zmarły. Wtedy kapłan powinien się pomodlić za taką osobę, włączając do modlitwy zgromadzonych wokół ciała tej osoby. Trzeba też wyraźnie przypomnieć, że nie wolno udzielać tego sakramentu osobom, które z uporem trwają w jawnym grzechu ciężkim (kan. 1007), nie okazują oznak żalu i skruchy bądź odmawiają przyjęcia sakramentu. Kapłan katolicki może udzielić tego sakramentu wyznawcom Kościołów Wschodnich odłączonych od Kościoła Łacińskiego, jeśli dobrowolnie proszą o namaszczenie i są należycie dysponowani (kan. 844 § 3). Natomiast inni chrześcijanie, jeśli nie mogą skorzystać z własnego szafarza to mogą przyjąć namaszczenie od kapłana katolickiego, ale muszą sami wyraźnie poprosić i wyznać wiarę katolicką w ten sakrament oraz są do przyjęcia łaski odpowiednio przygotowani (kan. 844 § 4). Wierni Kościoła Katolickiego, kiedy nie ma własnego kapłana, mogą przyjąć sakrament namaszczenia chorych przez posługę szafarza niekatolickiego, ale tylko tego Kościoła, w którym ten sakrament jest ważnie udzielany i wymaga tego prawdziwa konieczność i zyskanie dobra duchowego (kan. 844 § 2).

Przygotowanie rodziny i chorego

Miejscem udzielenia sakramentu jest miejsce przebywania chorego, a więc szpital, hospicjum, dom rodzinny oraz przypadkowe miejsce ataku choroby. Rodzina opiekująca się chorym, a więc domownicy nie powinni odwlekać zaproszenia księdza z posługą do chorego, zwłaszcza kiedy osoba często przystępowała do spowiedzi i Komunii św. [...] [Prosząc kapłana o udzielenie sakramentu namaszczenia można również poprosić o doprawienie] Mszę św. w domu chorego, w której będą mieli okazję uczestniczyć wszyscy domownicy. Jest to wspaniała okazja, aby w tym okresie trudnym dla wszystkich odważyć się wzajemnie apostołować i złożyć świadectwo żywej wiary. Przygotowując pokój chorego na przyjście kapłana należy zadbać o nakrycie stołu białym obrusem, postawić krzyż, zapalić świece, postawić naczynie z poświęconą wodą, kropidło oraz watę. Stół będzie domowym ołtarzem, na którym kapłan postawi nie tylko naczynko z poświęconym olejem chorych, ale nade wszystko naczynie z Ciałem Pańskim – Komunią św. dla chorego. [...]

Nie bójmy się, namaszczenie chorych nie jest zwiastowaniem śmierci wiecznej, jest umocnieniem i udzieleniem łaski zdrowia dla duszy i ciała człowieka chorego. Jezus jest specjalnym lekarzem ciała i duszy.

ks. Wiesław Wenz

źródło: www.nowezycie.archidiecezja.wroc.pl, red.BK

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE: W dniu dzisiejszym jak w każdą niedzielę listopada o godz. 17.00 Różaniec za Zmarłych z wypominkami.

W tym tygodniu: w czwartek wspomnienie Św. Elżbiety Węgierskiej, w piątek wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, w sobotę bł. Salomei. W przyszłą niedzielę Uroczystość